KAŽIPOT

Obleka ne naredi človeka, a vendar ...

Julija letos sem vsa radovedna in z visokimi pričakovanji šla na srečanje z Johnom Malkovichem in Solisti Aquilani v Hotel Union. Bil je sijajen večer, z dolgimi zasluženimi aplavzi. Preplet klasične glasbe in vrhunskega igralca. Ob meni je sedel mlad par. Prvi opravek, ki sta ga imela pred "gledališkim koncertom", je bil selfi njiju in dvorane.

KSENIJA BENEDETTI

šefinja Protokola RS
sobota@primorske.si

Verjetno je bil naslednji opravek takojšnja objava na družabnem omrežju: poglejte naju, kje sva, tudi midva, čakava na Malkovicha. Tretji opravek je bil pitje vode iz plastenke. Ta opravek je gospodična z zvočnimi dodatki večkrat ponovila tudi med samim koncertom. In med samim izvajanjem. Saj Bachu in Šoštakoviču je vseeno, če kdo slišno pije vodo iz plastenke med zvenenjem njihove glasbe, kaj bi pa rekli člani orkestra in dirigent, če bi se obrnil, je druga zgodba.

Gospodična je oblekla zdaj čisto preveč moderne utesnjene in zelo strgane kavbojke (pol jih je manjkalo), teniske in svetlo majčko. Poudarek je na zelooo strganih kavbojkah. Kar me sploh ne bi ganilo, če bi se srečali sredi mesta na sprehodu, recimo. Ali na pici. Niti opazila ne bi. Da ne boste zdaj vsi takoj planili in rekli, da sem zastarela in zatežena. Ker nisem.

AMPAK! Seštejte! Celota njunega obnašanja pač ni skladna s koncertom klasične glasbe in izvajanjem gospoda Malkovicha, zastarelost gor ali dol. Saj ni treba, da se do vratu zapenjate ali se oblačite v obleko s kravato ali v večerno obleko. Nikakor ne. Tudi to ne bi bilo primerno. Pretiravanje s slavnostnimi in formalnimi oblekami v gledališču in v drugih kulturnih hramih je preživeto in nepotrebno. Ampak tudi strgane kavbojke, pa naj bodo še tako zelooo moderne, prosim, pustite počivati doma v omari.

Spet smo pri spoštovanju. Tokrat spoštovanju klasičnih umetniških del, spoštovanju umetnikov, ki ta klasična umetniška dela izvajajo, in ne nazadnje pri spoštovanju vseh ostalih sopotnikov tega dogodka v dvorani. In to nima nič kaj opraviti z zastarelostjo ali zateženostjo. Okej, pridite v jeansu, ampak, a je lahko brez lukenj, prosim? Pijte vodo, vsaj dva litra na dan, to je zdravo, ampak, a lahko ne med koncertom klasične glasbe, prosim? Torej, naj bom še bolj eksplicitna: selfi ob klasični kulturni prireditvi - ne; pitje vode iz plastenke med klasično kulturno prireditvijo - ne; strgane kavbojke na klasični kulturni prireditvi - ne.

Obleka NE naredi človeka, to je dejstvo. Poznam v nulo na primeren način urejene ljudi, ki so kot osebnosti popolnoma zanič. Ampak kljub temu dejstvu ni ravno vseeno, kje, kdaj, s kom smo kako oblečeni. Če greste na rock koncert gospodje v "poštirkani" bankirski temno modri obleki, beli srajci in kravati ali gospe v nekem klasičnem dolgočasnem kostimu, to gotovo ne bo dobra izbira. Če pa greste v strganih preozkih jeansih in usnjeni jakni s kovicami na sestanek nadzornega sveta borzne hiše, tudi ne bo v redu.

Čeprav te zgodbe z oblekami niso tako preproste, kot je morda videti na prvi pogled. Gre namreč tudi za percepcijo ljudi. Če francoski predsednik na daljši poti, ko nima obveznosti, v avtomobilu zaradi udobnejšega počutja potuje v kavbojkah in polo majčki in ga pri tem zasačijo, slišimo: uau, kakšen frajer je. Če v podobnem oblačilu v zelo podobni situaciji zasačijo slovenskega predsednika, hitro rečejo: sram ga bodi, niti obleči se ne zna.

Obleka nebesedno lahko veliko sporoči. Tudi to, kaj smo jedli za kosilo, če ostane na njej kakšen ostanek. Ali da smo hodili po parku, če so čevlji na konicah pobeljeni s prahom. Ali da smo bili v kadilnici, če obleka oddaja vonj po cigaretah. Ali da imamo radi barve, če smo oblečeni v živahne kose oblačil. Ali da smo ustvarjalni, če imamo na sebi originalen kos nakita.

Ali pa ima obleka celo politično sporočilo, kot v primeru sedanjih grških politikov, ki se sicer oblečejo v obleko, a kravate pri njih ne boste srečali niti na najbolj formalnih dogodkih. Ko so na začetku prihajali v Bruselj brez kravate, se je marsikdo zmrdoval in dvigoval obrvi. Ampak če bi si kravato nadeli, bi s tem na nek način zanikali svoja politična stališča. Kravata ni za vse nujno pozitivna reč, ima namreč tudi negativno konotacijo. "Kravatar" je nalepka, ki ne pove o nekom nič dobrega. Ampak Malkovich je pa frajer. In ne, ni bil v kravati. ●

Pretiravanje s slavnostnimi in formalnimi oblekami v gledališču in v drugih kulturnih hramih je preživeto in nepotrebno. Ampak tudi strgane kavbojke, pa naj bodo še tako zelooo moderne, prosim, pustite počivati doma v omari.